

שבת קודש פרשת ויגש - י״א טבת תשפ״ד Shabbos Parshas Vayigash - December 23, 2023

הדלקת נרות שבת - 313 וזמן קריאת שמע / מ"א - 10.0 וזמן קריאת שמע / הגר"א - 9.37 ו סוף זמו תפילה הגר"א - 10.23 זמו לתפילת מנחה גדולה – 12:25 שקיעת החמה שבת קודש – 4:32 ומוצש"ק צאת הכוכבים – 5:22 צאה"כ / לרבינו תם – 5:44 מאת הגח"צ רבי גמליאל הכהן רבעוביץ שליט"א, רי שער השמים ירושלים עיח"ק

או שכלל לא היית זה שביצע את הפעולה המצערת וכר ישוב השלום לשרור ביניכם מהלך זה של יהודה רואים גם כן מתוכן טענתו אל יוסף, דהנה בפרשה הקורמת גם האחים בעצמם הודו שבמידה וימצא הגביע באמתחתו של אחד מהם יצטרכו גם הם להתחייב בעונש. ואם כז, איזה פתחוז פה מצא יהודה לבקש על נפשו של בנימיז אחר שאכז מצאו את הגביע באמתחתו? מה גם שהרודף אחריהם כבר הקיל על ענשו ועל עונשם ולא ביקש כי אם לקחת את בנימיז לעבד ולא להמיתו. האיד אם כז היה ביכולתו של יהודה לבוא שוב בטענה ולבקש על שחרורו של בנימיז? ובנוסף רואים שלא טעז שאיז הטאו של בנימיז מצדיק את ענשו. רק טענה מוזרה היתה בפיו שאבי הנער לא יסבול את כובר העונש המטילים על בנו. ועלול ח״ו למות מרוב עגמת נפש. ולמה עלה על דעתו שבטענה זו יתרצה יוסף לזכות את בנימיז? וכי ראה אי פעם ששופט בשר ודם יזכה את הפושעים כדי שלא יצטערו הוריהם?!

אר האמת הוא שיהודה לא חזר כלל מהכרעת השבטים שעל גונב הגביע וכלל חבורתו להיענש. וגם לא ביקש כלל שיסלחו לחטאו של בנימיז במידה והוא אכז היה הגנב.וכל טענתו היתה שגם אםאכז מצאו הגביע באמתחת בנימיז איז כאז כי אם צלילה שפילה!היטב ידע יהודה שידי בנימיז לא היתה במעל. וברור היה לו שהדבר ידוע גם ליוסף. וכפי שכבר חזו בפגישתם הקודמת. שהינו מבקש עלילות עליהם. על כז היתה טענתו ליוסה להחזיק בדרכי יושר ולשדררו. וזהו שדיבר אודות אביו הזקז שעלול למות. כי בכך ביקש לרמז שגם אם יש ליוסף טענה מסויימת.מוטל עליו לפרשה. כי רק אז גיווכח אם יש צדק בטענתו ואם אכז ראויים הם לעונש. כי ייתכז שאז יהיה ביכולתם להצטדק ולהסיר חרונו מעליהם. אבל כל עוד שאינו מגלה חטאם הרי יתכז שמדובר רק בעלילה ובכגוז דא אכז ראוי לו להתחשב גם באביו הזקז ולא ישפוך דם נקי...

מניה מלכין שליטין על כל שאר מלכין ומלכא משיחא דאתקרי בשמא דקודשא בריר הוא". ע"כ.

ומבואר מדברי הזוהר. שכוונת יוסף הצדיק היה ליישב התמיה הגדולה שהיה לאחיו. שבעיני אחיו היה פלא גדולה, מהיכן זכה יוסף להיות המלך בשליטה גרולה? הרי הם חשבו שהיה עבד. או במקום אחר שהוא שפל מאוד מאוד. ולא עוד. אלא אמרו חז"ל שאחי יוסר בקשו למצא את יוסר הצדיק בשוק של זונות. ולא עוד. שבנימוסי מצרים כתוב "שאיז צבד מולר ולא לובש בגדי שרים", א״כ האחים שמכרו אותו לעבד. וא״כ בודאי לא עלה על דעתם שיוסף הצדיק יהיה מלר, ועל זה היה פלא גדולה בעיניהם מה קרה פה.

ועל זה אמר להם יוסף התי' לכל הר פלא. "גשו נא אלי". והראה להם שהוא מהול. והראה להם שהיה שומר הברית. ולא נכשל בעון עריות. הגם שמצרים היה מקום מלא זנות. מ״מ עמד בכל הנסיונות של קדושה, ולא נכשל. וכיוז שעמד בכל הנסיונות, מכח זה זה להיות מלך. דבר אשר בדרך הטבע לא שייר כלל וכלל. אבל זהו הכח במי שעומד בהני נסיונות של קדושה. זוכה לדברים אשר לא שייר בכלל בדרך הטבע. ויש ללמוד מכאז, גודל השכר בהאי עלמא במי שעומד בהני נסיונות דקדושה. שאינו מסתכל בדברים האסורים. ועומד בכל שאר הנסיונות בעניז הקדושה, הרי הוא זוכה לדברים שהם למעלה למעלה מדרך הטבע!

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Asara B'Teves on Erev Shabbos. This year, there are a number of *halachos* that are relevant since the fast day falls out on *Erev Shabbos*. As this is not a common occurrence [average once in 14 years] these halachos can become forgotten. Warm Shower. Even though there is a custom [not *halacha*] to refrain from showering the whole body on fast days (1), on *Erev* Shabbos we don't follow this chumra because of Kavod Shabbos that requires one to wash the whole body in warm water.

Haircuts. Although some *Poskim* hold that one should not take a haircut on a public fast day because it is a luxury activity, on Friday it is done when necessary in honor of *Shabbos*.

Tasting Shabbos Foods. Many people taste the *Shabbos* foods on Erev Shabbos to make sure they are properly seasoned for Shabbos and there is also some Kabbalistic accomplishment by the above tasting. On public fast days, one cannot taste the food unless there is a real need to do so in honor of Shabbos. In such cases, one can taste a small amount [less than a k'zavis], chew it and then spit it out, all without making any berachos (2).

コンり

र्म्स्

д Ю

יגש אליו יהודה ... ואל יחר אפך (מר-ה) - ההצלה מחבלי מחלוקת כיצר?

לפניו את טענותיו בשפה ברורה. על אף שמתור כר דילג על כבוד המלכות. ודבר זה בעי

רישה. מדוע לא הלק כבוד למלכות? הרי בעיני בשר נראה שבצורה כעין זואין שום

סיבה שיתרצו אליו.להיפר. רבו הסיכויים שגם ייענש על כר. ולמה אם כז בחר בזו הדרר?

וסוימת עליהם. ומשום מה אינו יכול לגלותה, ולכן מדבר עמהם בשפת הרשים' מתור

נקוה שהאחים הקרושים יבינו את רצונו מתור מעשיו. וכיוז שבפועל לא עמרו האחים על

יצתו ולא הבינו למה נטפל דוקא עליהם, רצה יהודה להכריח את יוסף שיפרש שיחו,

הבין שלשם כך עליו לדבר ברורות ולדרוש מענה על כל הנעשה עמהם. כי אחר שיטיל

ופי בהנהגת המלכות ויגולל באזני כל הנמצאים במחיצת יוסר את צערו ע״כ שמחשידם

מצערם על לא עוול בכפם אז יצטרר יוסה בעל כרחו להצדיק את מהלכו. ובהכרח

צטרר להתגבר על מניעותיו כדי לפרש את הטמוז תחת תחבולותיו. ומתוך כך יבינו גם

ודרר ארא לימדה התורה. שגם עלינו ללכת בעקבותיו של יהודה. ואם תראה שזולתר

מתכוויז להצר את צעדיר. ומחפש כל מיני דרכים להתנכל לך. תביז שאיז הלה מתנכל

עליו תיכף. ולא תדבר עליו מאחורי גבו. רק זאת עשה וחיה, פנה אליו בעצמו. ושאל אותו

ה יום מיומיים. ומדוע שינה התייחסותר כלפיר לרעה. ואז ישיב לר מה נרמה לו שעוללת

ומתור כר תוכל ליישב את דעתו ולהבהיר לו שלא כיוונת כלל לצערו באותה מעשה.

יאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר

מכרתם אתי מצרימה (מה-ד) - מדוע יוסף הצדיק זכה להיות המלך

רש״י: ״גשו נא אלי - ראה אותם נסוגים לאחוריהם, אמר עכשיו אחי נכלמים, 9

זרא להם בלשוז רכה ותחנונים. והראה להם שהוא מהול". עכ"ל. הרי יוסף הראה אחיו

הוא מהול. להורות שהוא אחיו. וכבר דנו המפרשים לבאר היכי מוכח מזה שהיה

מהול שהיה אחיו. הרי יוסף אמר לכל מצרים שכל מי שרצה אוכל צריך למול את

אמנם איתא בדברי הזהר אופו אחר לבאר מה היה כוונת יוסף בזה שהראה להם

שהוא מהול. שאיז הכוונה כפשוטו רק להורות שהוא יוסף אחיהם. וז״ל הזוהר (ח״א. דף

י"ג ע"ב): "ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר וגו'. וכי אמאי קרי להו והא

קריביז הוו גביה אלא בשעתא ראמר לוז אני יוסף אחיכם תווהו רחמו ליה במלכו

עלאה אמר יוסף מלכו דא בגיז דא רווחנא ליה גשו נא אלי ויגשו דאחזי להו האי

זימא דמילה אמר דא גרמת לי מלכו דא בגיז דנטרית לה מכאז אוליפנא מאז דנטיר

האי את קיימא מלכו אתנטרת ליה. מנלז מבעז דכתיב (רות ג. יג) חיי ה' שכבי עד

זבקר דהוה מקטרג ליה יצריה עד דאומי אומאה ונטיר להאי ברית בגיז כך זכה דנפקו

זצמו. צי' דברי המפרשים שכ' כמה מהלכים בזה.

לעודים נאת חדב אברדם דנאל אברדם לישורים נאת אברדם לעל

חינם. ומז הסתם תולה בסיבתר איזה צער שהוסב לו. ועל כז מז הראוי שלא תכעס

הם את טענותיו כלפיהם. ואת המוטל עליהם לעשות כדי לרצותו ולהגיע לעמק השוה.

וי״ל שיהודה התבונז והביז שהנהגתו של יוסף כלפי אחיו מוכיחה שיש ליוסף טענה

נה יהודה ידע שמדבר עם ׳משנה למלר׳, ובפועל בדר לדבר אליו קשות, ולהרצות 🗍

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, מאד מאנים מאת היינוס דראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלגד היינוס

Mincha. Shuls that daven Mincha late in the afternoon close to Shabbos, schedule it 15-20 minutes earlier than usual so that they finish Krias HaTorah and Shemone Esrai before sunset. It would be a bit contradictory to *lain* and say Aneinu after already having gone into Shabbos. Still if things got late, one can say them after sunset (3). Even though on a fast day we say Tachanun and Avinu Malkeinu by Mincha, we don't on Erev Shabbos afternoon.

End of Fast. Even though some opinions hold that once we finish Maariv on Friday night, the fast is automatically over, we hold like the **RMA** (4) that one must wait till *Tzeis Hakochavim* to start Kiddush. This is assumed to be [at our latitude NY, NJ, OH etc.] 42 minutes after sunset. Many of those who wait 72 minutes for nightfall are lenient this time, in order not to prolong the fast. Prolonging the fast is not just hard for people but also is not Kavod Shabbos to remain in a hungry state. Many make Kiddush and Hamotzie right away and then sing Sholom Aleichem and Aishes Chavil in order not to enter into Shabbos in an afflicted state which is undesirable, as per the Gemara (5).

ביו הריחיים – תבליו מדף היומי – בבא קמא מו.

דרש לא והם עליו "the *pasuk במרצה על מרצה רמי" (he ambushes מ*חלוקת he ambushes) "וארב לו והם עליו" (he ambushes) and rises against him). איי learns it is teaching us that one is not הייב מיתה for killing a Yid, unless he was מתכון specifically for the person that he ended up killing. The בנע hold that as long as he was עתכוי to kill a ישראל he will be איראל he will be עתכוי even though he killed a different Yid. because עתכוי להרוג את זה הריג את אה חייב. However, this *pasuk*, notwithstanding the above *halacha*, teaches us that if someone throws a rock into a crowd of 10 people and we don't know who he intended to kill, even if they are 9 Jews and 1 Goy, since the people are קבוע we don't go בתר רוב optimized and the people are ש קבוע he probably had in mind to kill a Yid. but instead we view the crowd as 50-50 Yisraeilim and Govim. because כל קבוע כמחצה על מחצה דמי remains a doubt who he intended to kill and since בכ הבוע כמחצה he is ספה נפשות להקל he is savs this is the מקל

The Gemara מקדש discusses one who sent a מקדש to be מקדש an unspecified woman on his behalf and the messenger died before returning. Since we don't know who he ended up being אדער bird מקדע for him, this אסור all women, as they may be related (ערוה) to the woman he is officially married to. אשה he decides to marry. he may rely on רוב and any העסי he decides to marry. he may assume she is from the רוב that is not related to his unknown wife. מוס says that we can't say that all women should be אסור to him אסור because of גיכר לעצמו because we have a גיכר לעצמו because of איסור because of גיכר לעצמו איסור because we have a גיכר לעצמו איסור איסור

The ראב"ד argues and says this is against the ראב"ד. The ראב"ד. The ראב"ד argues and says this is against the בני אריש ho is a **בסר משנה** that in essence he would is a solution of the seak and he learns that really the רמב"ם does hold like the אריש that in essence he would be says he is התראת because היה and that's why he paskens he would not get בטור asks, according to asks, according to רש"ע in the case where one throws a stone into a group of 9 Yidden and 1 Goy, because of the קבוע 10 דין we say it is a 50/50 and we are במיקל we say it is a 50/50 and we are and say it's as if he didn't have in mind to kill a Yid, but our concern here isn't to determine who is in the group, because they are all visible and not a doubt, rather our objective is to determine what the thrower's intention was. If so, why don't we follow the rule of probability and say על פי רוב stone will hit a Yid because they are the majority, even though they are רשמעון? שמעון? explains that the נידון is not on who the rock will fall on. but on what place the rock will land. Once we have to look at the area, we need to ascertain who is occupying the area and need the count of people in the area. Since for that the דבוע for tails us that this place is occupied by a 50/50 תערובות of people, we can't say he had כוונה for a Yid.

הוא היה אומר

1) שער הציוו תקניח (2) מרומי שדה להנציב. ר"ה יחי 3) משנה ברורה תקויו (4) שו"ת דבר יהושע ח"ג, יו"ד ס"ג (5) רמ"א או"ח רמט (6) עירוביו מא

R' Moshe Sofer zt"l (Chasam Sofer) would say:

"אד טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה - Yehuda was paraphrasing the words of his father Yaakov, and why he cannot part with his voungest son Binyamin. In truth, although he mourned him, Yaakov never believed that Yosef actually died because if he was dead, he would have come to him in a dream. Since he hadn't seen him until now, it's a sign that he was not dead. Thus, Yaakov said, 'He was torn apart' but because 'I haven't seen him until now' in a dream. I know he is not dead."

A Wise Man would say: "How would your life be different if you decided to walk away from gossip and yerbal defamation? Let today be the day. Speak only the good you know of other people and encourage others to do the same."

Printed By: Quality Printing Please 104,046 already signed לעי"ג אבי מורי ר' יעקב אליהו ב"ר Let's encourage אליעזר ז"ל ה׳ טבה ואמי מורחי חיה **Graphic Copy & Printing** כבוד התפילה ! גולדא ב״ר ברוד ע״ה, י״א טבח, חנצב״ו (845)352-8533 855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomavim.org Dedicated by the Gordon Family

מעשה אבות סימו

ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם ... (מה-ה)

When Yosef Hatzaddik finally reveals himself to his brothers, they are shocked and frightened. He tries to console them by telling them it was not their fault. "It was not you who sent me down here, but Hashem: He has made me father to Pharaoh, master of his entire household, and ruler throughout the entire land of Egypt."

R' Yerucham Levovitz zt", Mashgiach of Mir, quotes the **Rosh** in **Orchos Chaim** who teaches that when someone commits an offense against us, that person feels guilty and we must not consider it a sin if the person wishes to excuse himself in front of us. We find an example of this in Yosef's response to his brothers. Imagine how the ten brothers felt. They took Yosef, intending to kill him. In the end, they sold him into slavery. Their behavior toward him was almost inexcusable. What can they say to him now? What kind of apology can they hope to offer under such circumstances? Yosef tells them, "You did not sin toward me. It all turned out for the best. This was all part of the Almighty's Divine plan. You were just pawns, puppets in the hands of the puppeteer." Yosef was attempting to relieve his brothers of their unbelievable burden of guilt. This, says R' Yeruchem, demonstrates the pristine quality of the middos of Yosef Hatzaddik.

The crowning glory of the renowned Gerrer Rebbe, R' Pinchos Menachem Alter zt''l (Pnei Menachem), aside from his great devotion and prodigious depth in *Torah* learning, was his extraordinary *middos*. To properly appreciate his genius in *Torah*, one had to himself be a *Gaon* in *Torah*; to properly appreciate his exalted level of *avodah*, one had to himself be deeply connected to avodah. With regard to his middos, however, every individual - from the greatest Gedolim to the simplest of *Yidden* - were overwhelmed at his deep sensitivity, humility and kindness.

The Gerrer Rebbe was tasked with answering hundreds of shailos each day. People sought advice on a wide variety of matters, ranging from halachic to health issues and chinuch, etc. One of the unique things about the Pnei Menachem was his ability to see the question in a totally different light than it had been presented by the petitioner, as illustrated by the following story: One particular Gerrer shtiebel was remarkably successful. In the few years since its founding, it had welcomed many new yungeleit. A constant kol Torah reverberated throughout the building and the unique atmosphere of vibrant Chassidic camaraderie was a constant presence.

Due to its popularity and constant growth, it became extremely crowded. The *shtiebel* leadership decided that it was imperative to build an addition as they simply did not have enough room in their present accomodations. Plans were drawn up, money was collected and raised, and the *shtiebel* embarked on an ambitious expansion and renovation.

When the renovation was nearing completion they were faced with a question. In the old *shtiebel* the *aron kodesh* had been centered in the middle of the eastern wall, as is customary in most *shuls*. In the newly expanded *shtiebel*, however, the *aron* kodesh was no longer in the center of the wall, but located a bit off to the side. There were those who felt that in order to ensure that the *aron kodesh* would be centered, as is traditional, a new one should be built. Others, however, were of the opinion that the *shtiebel* should not take on additional financial obligations - especially since the bank account had been emptied as a result of the construction. They felt that an *aron kodesh* toward the side of the room was not such a terrible thing.

The question was brought to the *Gerrer Rebbe*. How should they proceed? How surprised they were to hear the *Pnei* Menachem's answer, one that showed how the *Rebbe* viewed the entire question through a different set of values.

"Chas v'shalom! How can you even think to cause pain to a fellow Yid?!" the Rebbe replied agitatedly. "Think for a second about the feelings of the person who donated the original aron kodesh in memory of a loved one. He invested so much money and so much effort into donating that aron kodesh. If you demolish the original aron kodesh and build a new one. that Yid will certainly be pained." A decision based on middos tovos. (Excerpted from "The Pnei Menachem" by R' Avrohom Birnbaum)

בתב עליו ליהודה ולבני ישראל ... וכתוב A penetrating analysis of the weekly הוכני ישראל ... וכתוב אליו ליהודה ולבני ישראל ... וכתוב אליו ליומד ... וכל בית ישראל ... (יהוקא לו-ביו) Yechezkel HaNavi was instructed to take two sticks and were Oleh Regel there on the three Regalim. The mitzvah of

inscribe the names Yehuda and Yosef on them. He was then to place the sticks near one another whereupon they fused together into one, symbolizing the eventual unification of the two Jewish kingdoms, Malchus Yehuda and Malchus Yisroel. Why was *Malchus Yehuda* referred to as "Bnei" Yisroel while Malchus Yisroel was referred to as "Bais" Yisroel?

R' Meir Simcha HaKohen *zt*"l (Meshech Chochma) explains that "Bnei" Yisroel denotes a male connotation. whereas "Bais" Yisroel implies a female connotation. Malchus Yehuda was called Bnei Yisroel since it housed the Bais Hamikdash and was considered the "main" kingdom in *Eretz Yisroel. Malchus Yehuda* also merited that all the Jews strengths and roles to create a fused, wholesome Jewish home.

Alivah L'regel was only required for men while the women staved home. On the other hand, Malchus Yisroel was called Bais Yisroel, with its female connotation marking a clear reference to the women who stayed home and are considered the "Ikeres HaBavis" - the mainstays of a Jewish home.

Men and women have different roles in life. *Hashem* allowed both Jewish kingdoms to exist since they were each meant to serve a different purpose in life. Ultimately, in the times of Mashiach, Hashem will fuse the two kingdoms allowing those roles to be served by one merged kingdom, similar to the how men and women marry and utilize their individual

ילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים . ויבא יוסת את הכסף ביתה פרעה וגו' (מו-יד)

3.3

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE

Yosef's meticulousness and honesty with regard to ensuring that all the monies earned from their abundant stock went directly into Pharoah's coffers, was incredible. He was every country's dream "Minister of Finance" in every possible way. It is with this introduction that we must analyze the *Gemara* in *Pesachim* (119a) which states that Yosef hid three treasures. The first was found by Korach. As we know, Korach was fabulously wealthy. The second was found by Antoninus. The last one has not yet been found and will remain hidden until Moshiach's times. How can we understand this fabulous personal wealth of Yosef's, when we see how scrupulous Yosef was and would not take even an extra penny for himself?

I heard the following explanation in the name of the *Posek Hador*, **R' Yosef Sholom Elyashiv** *zt'l*. The three treasures referred to are not literal ones. They represent non-monetary treasures. The first "treasure" was the ability to be mechanech his children in the ways of Hashem, even during impure times and in contaminated places, as Yosef proved with his own children. That was found in the times of Korach. The wife of און בן פלת uncovered her hair, knowing full well that the *Bnei Korach* would avoid her like the plague, and move on! The second "treasure" was nuclear nuclear the times of Antoninus, enabling Rabbeinu Yehuda HaNasi to learn in peace, and author the Mishnayos, which saved Hashem's children The last "treasure" was the *middah* of *achdus* which Yosef displayed, uniting his brothers as one, at last. This third middah won't be discovered until אחרית הימים when we will all be united. ראיש אחד בלב אחד when we will be *mesaken* the אחרית of Sinas Chinam. As the posuk in אפרים לא יפנא את יהודה, ויהודה לא יצור את אפרים".

As we still find ourselves at war, *Klal Yisroel* has demonstrated its ability to put aside our differences and unite as one single nation. May we continue uniting, ending any previous discord and may this be a catalyst to bring the final geula, בב"א.

משל למה הדבר דומה עתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלקים ... (מה-ח)

משל: There was a terrible storm at sea that wrecked a ship full of passengers. Unfortunately, only one lone survivor made it to shore alive. Upon arriving onshore, he realized that it wasn't an inhabited island but rather a small parcel of land in middle of the vast ocean. He asked *Hashem* for help.

After waiting a long time and no help seemed to be arriving, he decided to build himself a makeshift hut with the destroyed bits of the shipwreck.

Every day he invested a great deal of energy searching for food. He tried various ways to make signals in the sand in the hope that someone would notice him on the deserted island. But as the days turned into weeks, he began to lose hope. He constantly scanned the skyline for *Hashem's* helping hand. but try as he might, the situation seemed hopeless.

One day, as he returned from his food search, he found his little hut burnt to ashes. Losing all hope, he shouted out of anger, "Why G-d? Why do you never answer my prayers?"

A couple of hours later, a boat suddenly arrived at the shore to rescue him. The man, bewildered, asked the captain of the ship, "How were you able to track me down?" The captain answered, "We saw your smoke signal and came to help!"

Now the man realized *Hashem's* magnificent plan.

נמשל: Yosef Hatzaddik had many opportunities to bemoan his fate but instead remained firm in the belief that everything that happened to him was the will of *Hashem*. Therefore, when Yosef was finally faced with the challenge of his lifetime - a chance to take revenge on those that placed him in the predicament he was in. Yosef was ready to withstand the temptation and pronounced instead that everything that happened was Hashem's master plan!

אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסה ישית ידו על עיניך (מו-ד)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM

The **Chizkuni** writes that the words, "ישית ידו על עניך" are not to be understood literally, but are referring to a person's "ayin" his fountain, or essence, as in עיז יעקב" in V'zos Habracha (33-28) where it refers to the personification of what Yaakov stood

or. Here, Hashem assures Yaakov that in Yosef he will have a suitable successor. He will take care ably of all of his needs. The literal meaning of these words is that Yosef will pass his hands over Yaakov's eyes when his father dies. *Chazal* tell us now Rebbi used to pass his hand over his eyes when he said Shema (ברכות עו:) and the Shulchan Aruch (סא-ה) rules that we do this to help us concentrate. The **Zohar** suggests a deeper meaning: "This is the SECRET of Krias Shema." This secret, says the Kol Aryeh, is based on the Gemara (נסחים ג) that אולם הבא מעלם הבא are different in the fact that here one recites the blessing "הטוב והמטיב" on bad news, whereas in the next world only the beracha of "דיין האמע" on bad news, whereas in the next world only the beracha of is recited. Why? Because in this upside down and deceitful world (אולם השקר), we are often deluded into believing that what is comfortable is "good" and what is painful is "bad." This is absolutely FALSE because everything that Hashem does is truly GOOD. We see this from the words, "Shema Yisroel" - Hear Yisroel, "Hashem Elokeinu" - Rachamim (mercy) and Din (strict judgment), "Hashem Echod" - is all ONE: they are both mercy! Who, if not Yosef understood that often in life, what appears to be "bad" is really good. After being hated by his brothers he was sold down to *Mitzrayim* only to become the viceroy of Egypt, the one responsible for saving millions of people from starvation, including his very own family!

And so when we recite Krias Shema, we cover our eves not to be distracted by the illusions of this false world, and to focus on the truth. Our eyes see so many things that make no sense to us. We must cover our eyes and reach into our souls where the truth can be found that everything Hashem does is good. This is the message that Yosef can "place upon his father's eyes."